Orędownik Urzędowy powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 groszy za miejsce 1-łamowe milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 5 | Bydgoszcz, dnia 1 lutego 1928 r. | Rok 77

Treść: 26. Obwieszczenie Komisarza Wyborczego przy Okręgowej Komisji Wyborczej nr. 32. 27. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu o prawie przemysłowem. 28. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego. 29. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w sprawie wykonywania czynności komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych. 30. Obwieszczenie Komisarza rządowego w sprawie opłat za połogi. 31. Obwieszczenie w sprawie podatku dochodowego. 32. Komunikat Państwowego Banku Rolnego (ciąg dalszy). 33. Wykaz kosztów utrzymania szkół w powiecie w roku 1928/29.

26 **OBWIESZCZENIE.**

Do wszystkich Obwodowych Komisyj Wyborczych okręgu wyborczego nr. 32.

Przypominam Panom Przewodniczącym Komisyj Wyborczych, że **powtórne wyłożenie** spisów wyborców winno być dokonane bezwarunkowo w dniu 9 lutego 1928 r, Spisy te mają być udostępnione dla wyborców przez dni pięć tj. do dnia 13 lutego 1928 r. (art. 43 ust. 1 ord. wyb.). Przepisy art. 35 ust. 1, 2 i 3 ord. wyb. do Sejmu mają tu analogiczne zastosowanie.

Reklamacje i sprzeciwy nie mogą być w tym okresie przyjmowane, a ewentualne wady w spisach wyborców mogą być usunięte jedynie drogą skargi do Sądu Najwyższego (art. 31. ord. wyb.).

Poza wypadkami, przewidzianymi w artykule 42 i 76 ord. wyb. do Sejmu i art. 7 noweli z dnia 21 IX. 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 81 z roku 1922 poz. 723) Obwodowe Komisje nie mogą uskuteczniać żadnych zmian w zatwierdzonych spisach wyborców.

Zwracam uwagę Obwodowych Komisyj Wyborczych na ścisłe przestrzeganie terminów, ordnacją wyborczą ustalonych tudzież sprawne wykonywanie czynności wyborczych w myśl obowiązujących przepisów prawnych o wyborach do Sejmu i Senatu.

Komisarz Wyborczy przy Okręgowej Komisji Wyborczej nr. 32.

(—) Dr. Bereta.

L. dz. 1218/28.

27 **ROZPORZĄDZENIE**

Ministra Przemysłu i Handlu.

z dnia 7 grudnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz co do §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, — z Ministrem Robót Publicznych co do §§ 4, 5, 40, 43 — z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, a zawierające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej 7 dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

Na podstawie art. 197 rozporządzenia Prezydenta Rzeczydospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządza się co następuje:

Objaśnienie ogólne.

§ 1. Artykuły lub działy powołane w niniejszem rozporządzenie bez określenia oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468.

Paragrafy powołane w niniejszem rozporządzeniu bez określenia oznaczają przepisy niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia szczegółowe.

Do art. 4.

§ 2. Za cudzoziemca uważa się każdego kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Obywatel państwa, z którem Rzeczpospolita nie zawarła umowy (traktatu konwencji), który starając się o dopuszczenie go do nabycia uprawnienia przemysłowego i prowadzenia przemysłu w Polsce, dołączać z reguły do swego podania pisemne, potwierdzone przez polskie przedstawicielstwo, oświadczenie kompetentnych swego ojczystego kraju co do sposobu w jaki traktuje się w tym kraju obywateli polskich w zakresie nabywania uprawnień przemysłowych i prowadzenie przemysłu.

Specjalne drzepisy, normujące warunki udzielania spółkom zagranicznym pozwolenia na działalność w Rzeczypospolitej zachowują swą moc.

Do art. 5.

§ 3. O ustanowieniu zastępców, o których mowa w art. 5, należy zawiadomić władzę przemysłową I instancji, podając imię, nazwisko, wiek i przynależność państwową zastępcy. W odniesieniu do przemysłu koncesjonowanego i rzemiosła należy jednocześnie wykazać, że zastępca posiada ustawowe warunki samoistnego prowadzenia takiego przemysłu.

Zastępcy ci odpowiadają wobec władzy przemysłowej za prowadzenie przedsiębiorstwa zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezydenta Rreczypospolitej o prawie przemysłowym i z przepisami wydanemi w wykonaniu tego rozporządzenia.

Do art. 16.

§ 4. Na obszarze Spisza i Orawy oraz województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, przekazuje się władzy przemysłowej I instancji — z zastrzeżeniem przestrzegania postanowień art. 17 do 27 — zatwierdzanie projektów urządzenia zakładów przemysłowych, należących do kategoryj wymienionych w art. 16. z wyjątkiem zakładów działających przy pomocy siły wodnej.

Do art. 17.

§ 5. Niezależnie od specjalnych wymagań odnoszących się do jakości i formy planów projektów i opisów żądanych przez przepisy budowlane lub wodne, do podania należy dołączyć plany i szkic sytuacyjny, poświadczone za zgodność przez władzę budowlaną, oraz opis fabrykacji, określając w dokładny sposób:

a) wielkość placu, na którym zakład ma być urządzony, oraz rozkład istniejących na placu budynków.
b) nazwiska właścicieli gruntów sąsiednich,
c) odległość przeznaczonego na zakład budynku lub projektowanych urządzeń od granic sąsiednich placów, stojących na nich budynków oraz najbliższych ulic i dróg publicznych,
d) wysokość i rodzaj sąsiednich budynków, o ile zakład przemysłowy ma mieć paleniska,
e) położenie, wielkość i rodzaj budowli projektowanego zakładu przemysłowego, przeznaczenie poszczególnych pomieszczeń budowli i ich urządzeń a zwłaszcza rozmieszczenie silników, głównych urządzeń wytwórczych, maszyn roboczych, pędni względnie przewodów energji,
f) przedmiot i przybliżoną skalę wytwórczości, zasady sposobu produkcji zastosowanych aparatów, rodzaj gazów powstających przy produkcji i środki mające zapobiegać ich wydzielaniu się, rodzaj stałych odpadków i odcieków tudzież sposób ich usuwania, oraz wykaz urządzeń z zakresu higjeny i bezpieczeństwa pracy z zaznaczeniem tychże w miarę możności na planach budowlanych,
g) przewidywaną normalną ilość pracowników.

Przy wytwórniach i składach prochu, materjałów wybuchowych i zapalających (kapiszonów, lontów) oraz składach olejów mineralnych należy nadto podać rodzaje i ilości materjałów przerabianych lub przechowanych w poszczególnych pomieszczeniach.

Do art. 18.

§ 6. Władza przemysłowa, zawiadamiając urząd gminny o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego, udziela mu do przejrzenia jeden egzemplarz opisu. Przepisany w art. 18 ust. i 10-dniowy termin dla opinji urzędu gminnego liczy się od dnia następującego po dniu wysłania przez władzę przemysłową odnośnego zawiadomienia.

Jeżeli sprawa pozwolenia budowlanego lub wodno-prawnego nie da się załatwić równocześnie z wydaniem decyzji co do projektu urządzenia zakładu przemysłowego, gdyż dla dochodzeń przewidzianych przez przepisy budowlane lub wodne jest ustalony według tych przepisów termin dłuższy, niż według rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem dla zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, — wówczas władza przemysłowa bądź wstrzymuje się z wydaniem przedsiębiorcy decyzji w przedmiocie zatwierdze

nia zakładu przemysłowego aż do ukończenia dochodzeń budowlanych lub wodno-prawnych, bądź wydaje na żądanie przedsiębiorcy osobno decyzję przemysłową zastrzegając w niej anologicznie do postanowienia art. 15 ust. 2, że urządzenie odnośnego zakładu przemysłowego uzależnia się od poprzedniego uzyskania przepisanego pozwolenia budowlanego lub wodno-prawnego.

W odniesieniu do zakładu przemysłowego mającego na celu produkcję takich artykułów, których wyrób wymaga według ustawowych przepisów specjalnege pozwolenia właściwej władzy (np. narzędzi mierniczych, kart do gry, surogatów tytoniowych, spirytusu, octu, wódek gatunkowych, surogatów produktów spożywczych itp.) władza przemysłowa zatwierdzając projekt uzależni urządzenie lub uruchomienie od uprzedniego uzyskania przez przedsiębiorcę tego specjalnego pozwolenia.

Do art. 19.

§ 7. Jeżeli decyzję przemysłową wydaje się łącznie z decycją wodno-prawną, należy odnośnie do zarzutów natury prywatnoprawnej uwzględnić także odpowiednie przepisy ustawy wodnej.

Do art. 21.

§ 8. Rozprawa komisyjna na miejscu odbywa się (o ile nie dotyczy zakładów przekazanych według § 4 kompetencji władzy przemysłowej I instancji) pod przewodnictwem delegata wojewódzkiej władzy przemysłowej, zawsze przy udziale delegata władzy przemysłowej I instancji i zainteresowanego urzędu gminnego. Skład komisji winien ograniczać się do zastępców władz których udział jest w danej sprawie konieczny ze względu na rodzaj, skalę i położenie zakładu.

Z rozprawy komisyjnej spisuje się protokół, w którym należy podać oświadczenie i warunki co do dopuszczalności zakładu przedstawione przez poszczególnych członków komisji, zarzuty i oświadczenia stron świadków i rzeczoznawców, oraz stanowisko zajęte przez komisję wobec zgłoszonych zarzutów.

Na planach, użytych przy komisyjnem dochodzeniu, należy po zaznaczeniu zmian i poprawek odpowiadających stanowisku komisji zamieścić podpisane przez członków komisji i przedsiębiorcę potwierdzenie:

„Użyto przy rozprawie komisyjnej na miejscu dn...“

Odpis decyzji władzy przemysłowej, ustalającej dopuszczalność projektowanego zakładu przemysłowego, przesyła się zainteresowanym władzom niezespolonym z władzami administracji ogólnej. Tym zaś stronom którym przysługuje według art. 26 prawo odwołania, przesyła się odpis decyzji w wypadku, jeżeli decyzja nie uwzględnia w całości lub częściowo zarzutów zgłoszonych przez te strony.

Do art. 22.

§ 9. Koszty dochodzeń ponosi zasadniczo przedsiębiorca; ponosi on je w całości i w tym wypadku, kiedy strona podniosła zarzuty, które po przeprowadzeniu dochodzenia okazały się tylko częściowo uzasadnione, jak również i w tym wydadku, kiedy strona podniosła wprawdzie zarzuty nieuzasadnione. jednak rozpatrzenie i załatwienie tych nieuzasadnionych zarzutów zostało dokonane w obrębie normalnego dochodzenia, które władza przemysłowa przeprowadziłaby dla ustalenia dopuszczalności zakładu nawet, gdyby zarzutów tych nie podniesiono.

Jeżeli decyzję przemysłową wydaje się łącznie z decyzją wodno-prawną należy przy regulowaniu sprawy kosztów dochodzeń uwzględnić także odpowiednie przepisy ustawy wodnej.

Do art. 23.

§ 10. Przewodniczącym rozprawy komisyjnej jest w przypadkach, określonych w art. 23, kierownik władzy przemysłowej I instancji względnie jego zastępca.

Do art. 28.

§ 12. Niezależnie od specjalnych wymagań odnoszących się do jakości i formy planów, projektów i opisów, żądanych przez przepisy budowlane lub wodne, wystarcza zasadniczo dołączenie do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego o nie znacznym rozmiarze (w szczególności rzemieślniczego) a nie należącego do kategorji wymienionych w art 16,—krótkiego opisu lokalu i urządzeń z dołączeniem w miarę możności szkicu sytuacyjnego z rzutem poziomym zakładu.

O ile wyżej zaznaczone dane okazałyby się niewystarczające np. w odniesieniu do projektu zakładu przemysłowego o paleniskach, napędzie i urządzeniach mechanicznych lub zakładu wymagającego pewnych odległości od sąsiednich budynków, władza przemysłowa zażąda w terminie wskazanym w art. 17 ust. 1 uzupełnia podania danemi odpowiadającemi częściowo lub całkowicie wymaganiom § 5.

Do art. 33.

§ 13. W wypadku, kiedy prowadzący przemysł nie posiada osobnego lokalu przemysłowego (sklepu, kantoru, warsztatu i tp.),

winien uwidocznić na zewnątrz swego mieszkania dane określone w art. 33 ust. 2.

Do art. 36.

§ 14. Pozwolenia na zmianę lokalu przeznaczonego do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego wymienionego w art. 8 L. 3, 4 i 6 udziela w mieście stoł. Warszawie magistrat w porozumieniu z Komisarzem Rządu. Postanowienie zawarte w § 32 ma odpowiednie zastosowanie.

Do art. 37.

§ 15. Władzą przemysłową, właściwą dla miejsca siedziby filji, której według art. 37 ust. 1 należy również donieść o utworzeniu filji, jest władza przemysłowa I instancji. Władza ta przesyła zgłoszenie wojewódzkiej władzy przemysłowej, właściwej dla miejsca siedziby filji, gdy otwiera się filję zakładu głównego, podlegającego kompetencji władzy przemysłowej II instancji.

Do art. 41.

§ 16. W województwach, w których istnieje już podział na okręgi kominiarskie, podział ten pozostaje w mocy. W województwach zaś, w których niema takiego podziału, wojewódzka władza przemysłowa może, po wysłuchaniu opinji rad gminnych (miejskich) oraz korporacji istniejącej dla przemysłu kominiarskiego, zarządzić ze względów policyjno-ogniowych podział na okręgi kominiarskie, których obszar nie powinien z reguły wychodzić poza granice jednego powiatu. Podział na okręgi ma ten skutek, że prawo przemysłowego wykonywania robót kominiarskich w granicach danego okręgu przysługuje tylko tym przemysłowcom odnośnej kategorji, którzy mają swą siedzibę przemysłową w tym okręgu.

Wojewódzka władza przemysłowa może po wysłuchaniu opinji rad gminnych (miejskich) oraz korporacyj dla przemysłu kominiarskiego zarządzić zmiany w istniejącym podziale na okręgi albo uchylić go zupełnie jednak bez naruszenia praw nabytych.

Władza przemysłowa I instancji może w razie nagłej konieczności dopuścić przejściowo przemysłowców kominiarskich do wykonywania robót także poza granicami ich okręgu.

Do art. 43.

§ 17. Taryfy maksymalne ustalono dla poszczególnych gmin mogą się różnić pomiędzy sobą.

Ustanowienie taryfy maksymalnej dla kominiarzy winno w każdym razie nastąpić w razie istnienia podziału na okręgi kominiarskie.

Do art. 46.

§ 18. Przed otrzymaniem licencji nie wolno rozpocząć wykonywania przemysłu okrężnego.

Ubiegający się o licencję powinien wskazać w podaniu swój rok urodzenia, stan rodzinny, miejsce zamieszkania i dokładnie określić rodzaj zamierzonego przemysłu w szczególności przez wskazanie towarów, które zamierza sprzedawać lub skupywać w drodze okrężnej; ponadto powinien on dołączyć do podania swą fotografję.

Starający się o pozwolenie na prowadzenie przemysłu okrężnego przy pomocy pomocnika powinien złożyć władzy przemysłowej fotografję pomocnika z podaniem bliższych danych tyczących się tegoż osoby.

Do art. 56.

§ 19. Licencję wydaję się przy użyciu fotografji zamiast opisu osoby, w formie wielostronicowej książeczki o wymiar. 150×148 mm według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego rozporządzenia.

Do art. 125.

§ 30. Władza przemysłowa nie może zobowiązać przemysłowca na podstawie art. 125 ust. 1 do zmniejszenia liczby uczniów, o ile liczba ta w stosunku do liczby czeladników odpowiada stosunkowi ustalonemu w zatwierdzonym statucie korporacji.

Do art. 131.

§ 31. W miastach: Lwowie i Krakowie są władzami przemysłowemi I instancji magistraty tych miast na podstawie § 4 austrj. ustawy z dnia 19 maja 1868 r. (Dz. U. P. nr. 44) oraz §§ 31 i 63 statutu m. Lwowa i § 96 statutu m. Krakowa.

Do art. 132.

§ 32. W razie nieosiągnięcia zgody Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę na wydanie koncesji na przemysł wymieniony w art. 8 L. 3, 4 i 6 magistrat m. stoł. Warszawy odmawia udzielenia odnośnej koncesji.

Do Art. 135.

§ 33. Władza przemysłowa II instancji może przepisac specjalne wzory dla zgłoszeń i podań wnoszonych według art. 135 ust. 3 pisemnie lub ustnie (protokólarnie).

Do art. 143.

§ 34. Orzeczenie, czy dane przedsiębiurstwo uważać należy za przemysł rzemieślniczy czy fabryczny, następuje z urzędu lub na wniosek. Z wnioskiem może wystąpić właściwa izba przemysłowo-handlowa, izba rzemieślnicza lub osoba zainteresowana.

Postanowienia art. 137 i 138 mają właściwe zastosowanie.

Do art. 148.

§ 35. Postanowienia § 30 ma analogiczne zastosowanie.

Do art. 149.

§ 36. Po upływie trzech lat po dniu wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem tylko te osoby będą mogły trzymać terminatorów i kierować ich praktycznem wykształceniem, które a) będą miały prawo używania tytułu mistrza rzemieślniczego, albo b) będą posiadały kwalifikacje do kierowania praktycznem wykształceniem terminatorów, odpowiadające warunkom ustalonym rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, wydanem na podstawie art. 150.

Do art. 154 i 158.

§ 37. Uchwalone regulaminy komisyj egzaminacyjnych czeladniczych i mistrzowskich izba rzemieślnicza przesyła w trzech egzemplarzach władzy przemysłowej wojewódzkiej do zatwierdzenia. Jeden egzemplarz zatwierdzonego regulaminu władza przemysłowa wojewódzka przesyła izbie rzemieślniczej, drugi Ministrowi Przemysłu i Handlu, a trzeci zatrzymuje u siebie.

Do art. 165.

§ 38. W razie, jeżeli cech ma zamiar ustanowić sąd polubowy, natenczas odnośne postanowienie winno być zamieszczone w statucie.

---

28 **ROZPORZĄDZENIE**

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9 grudnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych, Spraw Wojskowych oraz Komunikacji w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego.

Na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r., o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53, poz. 468) zarządza się, co następuje:

§ 1. Umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu instalacyj wodociągowych lub gazowych wykazuje się:

1. przedłożeniem jednego z następujących świadectw:

a) świadectwa ukończenia wydziału mechanicznego, wydziału inżynerji lądowej lub wodnej, wydziała architektuzalnego politechniki krajowej albo świadectwa ukończenia krajowej akademji górniczej lub nostryfikowanego świadectwa ukończenia odpowiednich wydziałów zagranicznej akademickiej szkoły politechnicznej, względnie akademji górniczej,

b) świadectwa ukończenia wydziału mechanicznego lub drogowego albo budowlanego krajowej szkoły technicznej typu zasadniczego lub wyższego albo odpowiedniej szkoły zagranicznej uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równowartościową,

c) świadectwa ukończenia krajowej szkoły mistrzów maszynowych lub zagranicznej szkoły mistrzów uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równowartościową,

d) świadectwa ukończenia oddziału ślusarskiego, kowalskiego albo tokarskiego szkoły rzemieślniczo-przemysłowej państwowej lub uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równowartościową,

e) świadectwa trzyletniej nauki w przemyśle instalacyj wodociągowych lub gazowych (w zależności od rodzaju przemysłu, na jaki ma być udzielona koncesja), albo świadectwa ukończonej nauki w jednym z następujących rzemiosł: w blacharstwie, kotlarstwie, kowalstwie lub ślusarstwie, oraz

2. udowodnieniem praktycznego zatrudnienia w przemyśle instalacyj wodociągowych lub gazowych (w zależności od rodzaju przemysłu na jaki ma być udzielona koncesja).

Czas praktycznego zatrudnienia (po ukończeniu nauki) wynosi:

a) dla inżynierów i absolwentów szkół technicznych typu wyższego — 1 rok,

b) dla absolwentów szkół technicznych typu zasadniczego i szkół mistrzów — 2 lata,

c) dla osób, które posiadają świadectwo nauki określone w punkcie 1 niniejszego paragrafu pod lit. e) — 6 lat,

d) dla osób, które posiadają świadectwo określone w punkcie 1 niniejssego paragrafu pod lit. d) — 4 lata.

Osoby posiadające dowód uzdolnienia do samoistnego wykonywania jednego z następujących rzemiosł: blacharstwa, kotlarstwa, kowalstwa lub ślusarstwa wykazują umiejętność zawodową przedłożeniem tego dowodu oraz dowodu praktycznego zatrudnienia w przemyśle instalacyj wodociągowych względnie gazowych przez 3 lata.

§ 2. Umiejętnośc zawodową do prowadzenia przemysłu instalacyj elektrycznych

dla wykonywania instalacyj dla siły i światła o niskiem napięciu, dołączanych do istniejących już zakładów elektrycznych wykazuje się:

a) świadectwem trzyletniej nauki w przemyśle instalacyj elektrycznych, oraz

b) dowodem praktycznego w tym przemyśle zatrudnienia przez 6 lat po ukończenin nauki.

Za dowód umiejętności zawodowej równoznaczny z przepisnnym w ustępie 1 niniejszego paragrafu uważa się 1. świadectwo specjalnego egzaminu złożonego po ukończeniu trzyletniej nauki w przemyśle elektrotechnicznym i po odbyciu po nauce trzyletniej praktyki w tym przemyśle — przed jedną z komisyj egzaminacyjnych czynnych przy następujących szkołach:

Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Warszawie i w Poznaniu, Państwowej Szkole Przemysłowej w Krakowie, we Lwowie i w Bielsku, Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Grudziądzu, Państwowej Szkole Technicznej w Wilnie, Państwowej Szkole Górniczej i Hutniczej w Dąbrowie Górniczej, Państwowej Szkole Włókienniczej w Łodzi;

2. świadectwo ukończenia wydziału mechanicznego szkół techniczych typu zasadniczego i udowodnienie dwuletniej praktyki w przemyśle elektrotechnicznym po ukończeniu nauki.

Ukończenie oddziału ślusarskiego lub elektrycznego państwowej szkoły rzemieślniczo-przemysłowej lub uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może być uznane za równowartościowe ze świadectwem nauki, wymienionem w ustępie 1 lit. a niniejszego paragrafu.

§ 3. Dowód umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu instylacyj elektrycznych dla wykonywania instalacyj bez ograniczenia co do wysokości napięcia wykazuje się:

1. przedłożeniem świadectwa ukończenia krajowej akademji górniczej lub politechniki krajowej z wyłączeniem wydziała chemicznego, względnie nostryfikowanego świadectwa ukończenia zagranicznej akademickiej szkoły politechnicznej z wyłączeniem wydziału chemicznego lub świadectwa ukończenia wydziału elektrycznego krajowej szkoły technicznej typu zasadniczego lub wyższego, względnie odpowiedniej szkoły zagranicznej uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równowartościową, oraz

2. udowobnieniem praktycznego zatrudnienia w przemyśle instalacyj elektrycznych po ukończeniu nauki, przyczem czas tego zatrudnienia wynosi dla inżynierów-elektryków — 1 rok, zaś dla innych osób ubiegających się o koncesję — 2 lata.

§ 4. Umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu kominiarskiego wykazuje się przedłożeniem świadectwa trzyletniej nauki w przemyśle kominiarskim oraz dowodu najmniej trzyletniego praktycznego zatrudnienia w tym przemyśle.

§ 5. Umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu wyrobu materjałów i przedmiotów pyrotechnicznych, wybuchowych oraz amunicji wykazuje się:

1. przedłożeniem świadectwa ukończenia krajowej akademji górniczej wydziału chemicznego politechniki krajowej, względnie nostryfikowanego świadectwa ukończenia zagranicznej akademji górniczej lub wydziału chemicznego zagranicznej akademickiej szkoły politechuicznej albo swiadectwa ukończenia jednej z następujących szkół techniczych.

Państwowej Szkoły Chemiczno-Przemysłowej w Warszawie, Wydziału Chemicznego Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie, Wydziału Hutniczego Państwowej Szkoły Górniczej i Hutniczej w Dąbrowie Górniczej Wydziału Farbiarskiego Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi, Wydziału Cukrowniczego Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bydgoszczy, zawodowej szkoły farbiarskiej lub wydz. farbiarsk. przy Państw. Szkole Przem. w Bielsku, wzgl. odpowiedniej szkoły zagranicznej uznanuj przez Ministra Wyznań Religijoych i Oświecenia Publicznego za równowartościową, oraz

2. udowodnieniem co najmniej dwuletniego praktycznego zatrudnienia w odnośnym przemyśle po ukończeniu wyżej określonej nauki.

§ 6. Umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu sprzedarzy materjałów i przedmiotów pyrotechniczynych, wybuchowych oraz amunicji wykazuje się przedłożeniem dowodu co najmiej trzyletniego praktycznego zatrudnienia w tym przemyśle lub przedłożeniem jednego ze świadect określnych w § 5 L. 1.

§ 7. Umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu wyrobu broni siecznej wykazuje się: 1. przedłożenia jedn z następ. świad.

a) świadectwa ukończenia wydziału mechanicznego politechniki krajowej lub nostryfikowanego świadectwa ukończenia odpowiedniego wydziału zagranicznej akademickiej szkoły politechnicznej,

b) świadectwa ukończenia wydziału mechanicznego krajowej szkoły technicznej typu zasadniczego lub wyższego, świa-

dectwa ukończenia krajowej szkoły mistrzów lub odpowiedniej szkoły zagranicznej uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równowartościową,

c) świadectwo ukończenia oddziału ślusarskiego, kowalskiego albo tokarskiego szkoły rzemieślniczo-przemysłowej państwowej lub uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równowartościową,

d) świadectwa trzyletniej nauki w przemyśle wyrobu broni siecznej albo świadectwa ukończonej nauki w jednem z następujących rzemiosł: w blacharstwie, kotlarstwie, kowalstwie lub ślusarstwie, oraz

2. udowodnieniem praktycznego zatrudnienia w przemyśle wyrobu broni siecznej.

Czas praktycznego zatrudnienia (po ukończeniu nauki) wynosi:

a) w odniesieniu do osób posiadająch kwalifikacje określone w ust. 1 niniejszego paragarfu pod lit. a, b—1 rok,

b) w odniesieniu do osób posiadających kwalifikacje określone w ust 1 niniejszego paragrafu pod lit. c—3 lata,

c) w odniesieniu do osób posiadających kwalifikacje określone w ust 1 niniejszego paragrafu pod lit. d—5 lat,

d) w odniesieniu do osób posiadających dowód uzdolnienia do samoistnego wykonywania jednego z następujących rzemiosł: blacharstwa, kotlarstwa, kowalstwa lub ślusarstwa—2 lata.

§ 8. Umiejętność zawodową do prowadz nia przemysłu wyrobu broni palnej wykazuje się:

1) przełożeniem jednego ze świadectw nauki wymienionych w § 7 ust. 1 z wyłączeniem świadectwanauki w blacharswie, lub przedłożeniem świadectwa trzyletniej nauki w przemyśle wyrobu broni palnej, oraz

2. udowodnieniem praktycznego zatrudrudnienia w przemyśle wyrobu broni palnej.

Cas praktycznego zatrudnienia (po ukończeniu nauki) wynosi:

a) dla inżynierów i absolwentów szkół technicznych typu wyższego — 1 rok,

b) dla absolwentów szkół techuicznych typu zasadniczego i szkół mistrzow — 2 lata,

c) dla osób posiadająbych świadectwo trzyletniej nauki w przemyśle wyrobu broni palnej, dla osób posiadających swiadectwo ukończenia odziału ślusarskiego, kowalskiego albo tokarskiego szkoły rzemieślniczo-przemysłowej państwowej lub uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświeceuia Publicznego za równowartościową, oraz dla osób posiadających dowód uzdolnienia do samoistnego wykonywania jednego z następujących rzemiosł: kotlarstwa, kowalstwa lub ślusarstwa — 4 lata,

d) dla osób posiadających świadectwo trzyletniej nauki w przemyśle broni siecznej albo świadectwo ukończonej nauki w jednem z następujących rzemiosł: kotlarstwie, kowalstwie lub ślusarstwie — 7 lat.

§ 9 Umiejętnnść zawodową do prowadzenia przemysłu sprzedaży broni palnej wykazuje się przedłożeniem dowodu co najmniej trzyletniego w nim praktycznego zatrudnienia

Ubiegający się o koncesję na sprzedaż broni siecznej powinien ud wodnić, że był zatrudniony przy sprzedaży takiej broni przez czas co najmniej dwuletni.

§ 10. Umiejętność zawodową do prowadzenia przedsiębiorstwa trudniącego się dochodzeniem rosz czeń powstających z umowy o przewóz towarów do zarządów kolejowych i innych zakładów przewozowych wykazuje się przedłożeniem zaświadczeniaj posiadania dostatecznych wiadomości fachowych w zakresie taryf kolejowych i przepisów przewozowych.

Do wydania zaświadczeń określonych w ust. 1 niniejszego paragrafu są powołane dyrekcje kolei państwowych, w odrębie których ma znajdować się siedziba danego przedsiębiorstwa.

29

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 28 listopada 1927 r.

wsprawie wykonywania czynności komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych.

Na podstawie art. 39 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

Objaśnienie ogólne.

§ 1. Artykuły powołane w niniejszem rozporządzeniu bez określenia oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

Postanowienia szczegółowe.

§ 2. Osoba, zbierająca w zakresie określonym w art 39 zamówienia lub skupująca towary, powinna posiadać specjalną w tym celu legitymację, która uprawnia do wyko-

nywania odnośnych czynności na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Obowiązek posiadania takiej legitymacji nie stosuje się do przemysłowców, którzy wykonywają czynności określone w powyższym ustępie dla potrzeb swego przemysłu o ile mogą udowodnić okazaniem potwierdzenia odbioru zgłoszenia przemysłu, okazaniem karty rzemieślniczej lub koncesji posiadanie prawa do samoistnego prowadzenia przemysłu.

§ 3. Legitymację wydaje się według załączonych wzorów w formie wielostronnicowej książeczki o wymiarach 105×148 mm. zaopatrzonej w fotografję właściciela i zawierającej dane tyczące sie jego osoby, firme lub nazwisko osoby, na rzecz której działa właściciel legitymacji oraz bliższe oznaczenie rodzaju przedsiębiorstwa mocodawcy. Jeżeli właściciel legitymacji działa na rzecz kilku przedsiębiort, wyszczególnia się w legitymacji wszystkie, z podaniem ich rodzajów.

§ 4. Komiwojażerowi wydaje się legitymację na wniosek tego przemysłowca, dla którego komi wojażer działa.

§ 5. Legitymacja ma ważność na czas jednego roku, licząc od daty jej wydania.

O ile do dnia upływu ważności legitymacji nie uległy zmianie dane zaświadczone w książeczce legitymacyjnej, w szczególności o ile komiwojażer jest nadal w stosunku służbowym do tych samych przedsiębiorstw, władza może przedłużyć ważność legitymacji na następny rok przez uskutecznienie odpowiedniej adnotacji w dotychczasowej książeczce.

Jeżeli stosunek służbowy komiwojażera zostanie rozwiązany przed upływem terminu ważności legitymacji, przemysłowiec powinien zawiadomić o tem właściwą według § 7 niniejszego rozporządzenia władzę przemysłową, składając jej równocześnie książeczkę legitymacyjną. Władza ta zatrzmuje książeczkę jako już nadal nieważną, względnie wykreśla dane przedsiębiorstwo z wpisów książeczki i z wraca komiwojażerowi Gdy książeczka nie zostanie złożoną, władza ta zarząda jej ściągnięcie celem postąpienia w powyższy sposób.

§ 6. właściciel legitymacji powinien podczas wykonywania zawodu mieć ją przy sobie i okazywać na żądanie właściwych władz oraz ich organów

Legitymacji nie wolno odstępować lub oddawać innej osobie.

§ 7. Legitymacje wydaje władza przemysłowa I instancji, właściwa dla miejca siedziby przedsiębiorstwa, dla którego są wykonywane odnośne czynności.

Jeżeli komiwojażer ma zastępować także przedsiębiorstwa leżące poza okręgiem władzy wydającej legitymację, wpis tych przedsiębiorstw do książeczki uskutecznia na wniosek danych przemysłowców władza przemysłowa I instancji tytorjalnie właściwa.

Załatwienie przez władzę przemysłową wniosku o wydanie legitymacji względnie o dokonanie w niej wpisu winno nastąpić do dni 8, licząc od dnia zgłoszenia (pisemnie lub protokólarnie) odnośnego wniosku.

§ 8. Towarów zakupionych w wykonaniu czynności przewidzianych w art. 39 ust. 1 pod L. 2, nie wolno właścicilowi legitymacji wozić ze sobą, może on je zabrać ze sobą tylko celem dostarczenia ich na miejsce przeznaczenia.

§ 9. Z towarów, na które poszukuje się zamówień w myśl. art 39 ust. 1 pod L. 1, wolno wozić ze sobą jedynie próbki i wzory. Próbek i wrorów nie wolno sprzedawać.

Zbierającym zamówienia na wyroby ze złota, platyny, szyldretu, na zegarki, biżuterje, kamienie szlachetne, korale i perły wolno wozić ze sobą odnośne towary celem odprzedawania ich przemysłowcom, trudniącym się handlem towarami tego rodzaju.

§ 10. U innych osób, aniżeli wskazanych w art. 39 ust. 1 pod L. 1, wolno zbierać zamówienia tylko na ich uprzednie, wyraźne wezwanie.

§ 11. Do zbierania zamówień na towary przez samodzielnych ajentów handlowych mają zastosowanie odpowidnie postanowienia niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Nie potrzebują legitymacji przepisanej w niniejszem rozporządzeniu ci zagraniczni przemysłowcy i ich komiwojażerowie, którzy na zasadzie umów (traktatów, konwencyj) handlowych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską posiadają przewidziane w tych umowach dokumenty legitymacyjne.

§ 13. Przekroczenie przepisów nininiejszego rozporządzenia podlega karom określonym z art. 126, 128, 129 i 130.

---

30 **OGŁOSZENIE.**

Na podstawie zawartej umowy z Związkiem Akuszerek na miasto Bydgoszcz i okolice, Powiatawa Kasa Chorych w Bydgoszczy opłaca od dnia 1 stycznia 1928 r. za połóg bez względu na czas oraz pore dnia 20, zł. Za poród przedwczesny względem poronienie 10, zł. Do każdej z wyszczególnionych czynności wydaje Powiatowa Kasa Chorych środki desifekcyjne i to 75 gramów waty i 50 gramów lizolu.

Żadnych innych kosztów jak przewozu akuszerek etc. Powiatowa Kasa Chorych nie ponosi.

Komisarz rządowy
(—)Wachowiak.

31 **OBWIESZCZENIE.**

Komisja szacunkowa podatku dochodowego na powiat bydgoski na posiedzeniu dnia 19 stycznia 1928 r. w związku z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 11 lipca 27 r. L. dz. P. O. 3811/II i na zasadzie art. 110 ustawy o państwowym podatku dochodowym dla celów potrącenia przez służbodawców podatku od uposażeń służbowych, uchwaliła wartość pieniężną dochodów w naturze podług cen na dzień 1 stycznia 1928 r. jak następuje:

Wolne utrzymanie dla samotnego w miastach powiatu bydgoskiego miesięcznie	90,00 zł
Wolne utrzymanie dla samotnego w gminach miesięcznie	60,00 zł
Wolne mieszkanie składające się z 2 pokoji i kuchni rocznie	150,00 zł
Wolne mieszkanie składające się z 3 pokoji i kuchni rocznie	200,00 zł
Wolne mieszkanie składające się z 4 pokoji i kuchni rocznie	300,00 zł
Wolne mieszkanie składające się z 4 do 6 pokoji i kachni rocznie	400,00 zł
Wolne mieszkanie składające się ponad 6 pokoji i kuch. rocz.	800,00 zł
Wolny opał i światło rocznie 100, do	250,00 zł
Użytek samochodu lub powózki rocz.	50,00 zł
100 klg. tucznika (wieprza)	150,00 zł
100 kl„. skopu	100,00 zł
100 klg. żyta	36,00 zł
100 klg. pszenicy	40,00 zł
100 klg. jęczmienia	32,00 zł
100 klg. grochu	48,00 zł
100 klg. pośladu (pokarm dla drobiu	7,00 zł
100 klg. ziemniaków	5,00 zł
jeden mendel jaj	3,50 zł
1 klg. masła	4,80 zł
jeden litr mleka	0,26 zł

Bydgoszcz, dnia 20 stycznia 1928 r.

Przewodniczący Komisji Szacunkowej podatku dochodowego na Bydgoszcz-powiat
Inspektór Skarbowy
(—)Czerniejewski.

L. dz. 452/28 I.

32 **KOMUNIKAT**
Państwowego Banku Rolnego

Cele, na jakie pożyczki są udzielane.

(Ciąg dalszy)

Koszta oszacowania związane z wyjazdem taksatora Banku na grunt.

Jeżeli nieruchomość, na której będzie zabezpieczona pożyczka, ma być oszacowana na gruncie, to przed oszacowaniem ubiegający się o pożyczkę winien wpłacić do właściwego Odziału Banku kwotę na koszta oszacowania.

Koszta oszacowania wynoszą:

przy oszacowaniu przestrzeni nieprzekraczającej 25 ha — 50 zł, przy oszacowaniu przestrzeni nieprzekraczającej 50 ha — 75 zł, przy oszacowaniu przestrzeni nie przekraczającej 100 ha — 100 zł, przy oszacowaniu przestrzeni nieprzekraczającej 150 ha — 125 zł, przy oszacowaniu przestrzeni nieprzekraczającej 300 ha — 150 zł i td., licząc za każde następne 150 ha—25 zł. O ile na skutek zbiorowego podania dokonywa się przy jednym zjeździe na gruncie oszacowanie większej ilości drobnych gospodarstw, położonych na terenie jednej wsi, wówczas opłatę pobiera się podług norm odpowiednich dla łącznego obszaru szacowanych terenów z dodaniem do tej stawki po 10—zł od każdego gospodarstwa.

Opłatę na koszta oszacowania należy bądź wpłacić do Kasy właściwego Oddziału Banku, bądź też przesłać do wymienionego Oddziału za pośrednictwem Urzędu Pocztowego. Przesłać należy bądź przekazem pocztowym, bądź też wpłacając odpowiednią kwotę do Urzędu Pocztowego na rachunek właściwego Oddziału Państwowego Banku Rolnego w Pocztowej Kasie Oszczędności na konta:

dla Oddziału Głównego w Warszawie (Traugutta 11) konto nr. 30015, dla Oddziału w Wilnie (Wielka Pohulanka nr. 24) konto nr. 30390, dla Oddziału w Łucku (Jagiellońska nr. 107) konto nr. 30528, dla Odziału we Lwowie (Piłsudskiego nr. 25) konto nr. 402070, dla Oddziału w Poznaniu (Kantaka nr. 10) konto nr. 207350, dla Oddziału w Grudziądzu (Sienkiewicza nr. 18) konto nr. 30530, dla Oddziału w Katowicach (Trzeciego maja nr. 9) konto nr. 303840, pozatem od dnia 15-go października 1927 r. otwarty będzie Oddział w Krakowie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wykaz

kosztów utrzymania szkół w powiecie w r. 1928/29.

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 17. II. 1922 o zakładaniu i utrzymania szkół zawiadamiam, iż koszt utrzymania szkoły rozdzielony na pojedyncze gminy, wchodzące w skład obwodu szkoły według ustalonego klucza wynosi.

L. b.	Miejscowość szkoły i wysokość kosztów	Miejscowości należące do obwodu	Przypadająca kwota z preliminarza zł	w %
1.	Borzenkowo 936,50 zł.	Borzenk.	477,62	51
		Łącznica	402,69	43
		Zdroje	56,19	6
2.	Buszkowo 1.095 zł	Buszkowo	1095,—	100
3.	Byszewo 406 zł	Byszewo	267,96	66
		Gogolina	138,04	34
4.	Chrośna 900 zł	Chrośna	900,—	100
3.	Dziedno 996 zł	Dziedno	996,—	100
6.	Dziedzinek 933 zł	Dziedzinek	933,—	100
7.	Dóbrcz 1,300 zł	Dóbrcz	780,—	60
		Pauliny	520,—	40
8.	Dąbrowy W. 1,800 zł	Dąbrowy Wielkie	976,50	54,25
		Bronimierz Wielki	225,—	12,50
		Bronimierz Mały	261—	14,50
		Leszyce	328,50	18,25
		Dębinka	9,—	0,50
9.	Fordon 9,100	Fordon	7143,50	78, 5
		Suczyn	682,50	7, 5
		Łoskoń	182,—	2
		Pałcz	455,—	5
		Zofin	91,—	1
		Marjampol	91,—	1
		Miedzyń	455,—	5
10.	Glinki 920 zł	Glinki	763,60	83
		Cierplewo	138,—	15
		Brzozow o	18,40	2
11.	Gościeradz 963,30 zł	Gościeradz	619,71	64
		Bytkowice	242,08	25
		Stopka	106,51	11
12.	Jarużyn 1,085 zł	Jarużyn	1085,—	100
13.	Kruszyn 977 zł	Kruszyn	977,—	100
14.	Lucim 2,000 zł	Lucim	2000,	100
15.	Łąsko Małe 1,047	Łąsko-M.	1047,	100
16.	Łąsko W. 720 zł	Łąsko-W.	720,	100
17.	Łęgnowo 540 zł	Łęgnowo	459,	85
		Plątnowice	64,80	12
		Plątnowo	16,20	3
18.	Łochowo 2,293 zł	Łochowo	1112,10	48, 5
		Łochowice	458,60	20
		Lisiogon	550,32	24
		Drzewce	160,51	7
		Leśn. Łochowo	11,47	0,5
19.	Marjampol 769,70 zł	Marjampol	423,33	55
		Zofin	184,72	24
		Pałcz	100,06	13
		Łoskoń	61,59	8
20.	Mąkowarsko 2,000 zł	Mąkow.	1460,—	73
		Łakomowo	340,—	17
		Motyl	200,—	10
21.	Murucin 1,584 zł	Murucin	240,—	16
		Łukowiec	688,—	43
		Słupowo	656,—	41
22.	Nowaczkowo 800 zł	Nowaczkowo	200,—	25
		Gogolinka	280,—	35
		Chmielewo	136,—	17
		Smolary	184,—	23
23.	Niemcz 1,200 zł	Niemcz	1044,—	87
		Zacisze	96,—	8
		Rynkowo	60,—	5
24.	Osiek 1,136	Osiek	499,84	44
		Huta	499,84	44
		Sitowiec	113.60	10
		Wiskitno	22,77	2
26.	Prądy 1,250 zł	Prądy	1250,—	100

L. p.	Miejscowość szkoły i wysokość kosztów	Miejscowości należące do obwodu	Przypadająca kwota preliminarza zł	w %
26.	Przyłęki 950 zł	Przyłęki	883,50	97
		Stryszek	66,50	7
27.	Przyłubie 660 zł	Przyłubie	587,40	89
		Polskie	72,60	11
28.	Popielewo 950 zł	Popielewo	950,—	100
29.	Solec-Kuj. 10810 zł	Solec-Kuj.	10,599,62	98,27
		Kabat	38,01	0,03
		Rudy obsz. dworski	114.88	1, 1
		Nadleśn. Solec-Kuj.	57,60	0, 6
30.	Strzelce dolne 1428 zł	Strzelce d.	285,60	20
		Gądecz	1142,40	80
31.	Szczutki 615 zł	Szczutki	473,55	77
		Tryszczyn kolonja	141,45	23
32.	Skarbiewo 806,85 zł	Skarbiewo	806,85	100
33.	Stronno 1500 zł	Strono gm.	1200,—	80
		Strono ob. dworski	30,—	2
		Magdalen.	240,—	16
		Żołędowo obszar dw.	30,—	2
34.	Smukała 700 zł	Smukała	322,—	46
		Opławiec	378,—	54
35.	Tryszczyn 24824 zł	Tryszczyn Morzewiec	24,824,—	100
36.	Trzemiętowo 1350 zł	Trzemiętowo	1323,—	98
		Trzemiętówko	27,—	2
37.	Trzebień 1234 zł	Trzebień	591,92	46, 1
		Nieciszewo	314,58	24, 5
		Mirowice	377,50	29, 4
38.	Trzeciewiec 1056 zł	Trzeciewiec	1056,9	100
39.	Wtelno 1,220 zł	Wtelno	1220,9	100
40.	Włóki 2,600 zł	Włóki	702,—	27
		Hutnawieś	520,—	20
		Zławieś	98,—	3
		Trzęsacz	1300,—	50

L. b.	Miejscowość szkoły i wysokość kosztów	Miejscowości należące do obwodu	Przypadająca kwota preliminarza zł	w %
41.	Wypaleniska 434 zł	Wypaleniska	238,70	55
		Makowiska	104,16	24
		Płątnowo	26,04	6
		Solec-Wyb.	60,76	14
		Żółwin leś.	4,34	1
42.	Wilcze 1,895 zł	Wilcze	1421,25	75
		Sitowiec	473,75	25
43.	Zawada 710 zł	Zawada	127,80	18
		Ugoda	156,20	22
		Goncerzewo	262,70	37
		Kasprowo	149,10	21
		Anielin	14,20	2
44.	Żołędowo 1470 zł	Żołęd. gm.	220,35	14,99
		„ ob. dw.	127,30	8,66
		Nekla gm.	148,91	10,13
		Nekla obsz. dworski	223,44	15,20
		Jastrzębie	379,26	25,80
		Augustowo	370,73	25,23

L. dz. 423/28.

Bydgoszcz, dnia 31 stycznia 1928 r.

Inspektorat Szkolny.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DRUKARNIA DLA HANDLU I PRZEMYSŁU
W BYDGOSZCZY, Dr. Emila Warmińskiego 13

poleca następujące formularze znajdujące się stale na składzie:

Formularze wzór A.

1 Zapozew na zebranie gminne
2 Protokół
3 Etat gminy wiejskiej
4 Wykaz dochodów z należności składek i podatków
5 Obliczenie dochodu i rozchodu
5a do. wkładka
6 Gotówkowe doch. i rozchody gminy
7 Lista repartycyjna
7a do. wkładka
8 Kontrakt
9 Kontrakt dzierżawy polowania
10 Świadectwo pochodzenia
11 Przepustka na przepęd
12 Wykaz podatkowy
13 Upomnienie
14 Dowód wpłaty
15 Obliczenie dochodu i rozchodu
16 Obwieszczenie o wydzierżawieniu polowania
17 Swiadectwo pochodzenia koni
18 Karta zgłosz. zwierz. pociągowych
19 Wykaz
20 Pokwitowanie zgłoszenia
21 Wykaz zmian
22 prawozdanie z właśc. użytku pod.

Formularze wzór B.

1 Etat
2 Dziennik kasowy
3 Dziennik
4 Dziennik

Formularze policyjne

1 Wykaz zmian listy dusz
2 Policyjne za- i odmeldowania
3 Swiadectwo moralności
4 Karta meldunkowa
5 Listy dusz

Dla urzędu st. cywilnego

1 Doniesienie do sądu o urodzeniu
2 Doniesienie do sądu o zgonie
3 Doniesienie do sądu w myśl § 44
4 Świadectwo urodzenia
5 Pośw. zad. wyp. rodzin ważne do chrztu
6 Dokument urodzenia
7 Zapowiedź

Dla rolników

1 Książka służbowa
2 List przewozowy na mleko
3 Poświadcz. stan. i rodowód źrebaka
4 Wykaz przesyłk. na mleko

Dla kas chorych

1 Zawiadomienie o przyj. do pracy
2 Odmeldowanie z kasy chorych
3 Zaświad. o zmianie zarobku

Formularze akcyzowe

1 Rejestr przych. i rozch. wódek
1a do. wkładka
2 Księga przychodu i rozch. spir. w fabr.
2a do. wkładka
3 Księga przych. i rozch. got. w fabr
3a do. wkładka
4 Księga obrachunkowa fabr. wód. gat.
4a do. wkładka
5 Księga obrachunkowa fabr. wód. czyst.
5a do. wkładka
6 Księga rozch. wyrób. wódcz. fabr
6a do. wkładka
8 Świadectwo przewozowe
9 Zgłoszenie do opodatk. wina
10 Księga podręczna
10a do. wkładka
11 Księga produkcji
11a do. wkładka
12 Księga przychodu i rozchodu soli
12a do. wkładka
13 Książka produkcji wytwórni win
13a do. wkładka
14 Książka przychodu i rozchodu wina i pod.
14a do. wkładka
15 Książka przychodu i rozchodu wina
15a do wkładka
16 Zgłoszenie gorzelni
17 Książka produkcyjna gorzelni
18 Książka magazynowa gorzelni
19 Protokół przemiaru piwa
20 Książka wpisów piwa zwracanego do browaru
21 Książka podatku od piwa—magazynowe
22 List konwojowy
23 Zgłoszenie warki

C. P. 42 b. Nakaz zapłaty
S. 43 Wniosek o przyj. pieniędzy w celu dep. przy sądzie powiatowem
44 Nakaz zapłaty na zasadzie wym,
101 Dziennik lekarski
102 Krzywa ciepłoty
103a Wykaz A. dot. szczepienia ospy
104b Wykaz B. dot. szczepienia ospy
105c Wykaz C. dot. szczepienia ospy
106 Świadectwo pierwszego szczepienia ospy
107 Świadectwo drugiego, ponow. szczepienia ospy
108 Doniesienie o wypadku w rolnic.
109 Doniesienie o wypadku w przem.
110 Deklaracje rezerwistów
111 Kosztorys
112 Rachunek 4⁰ fol.
113 Rachunek 8⁰ fol.
114 Księga hotelowa
115 Kontrakt sprzedaży
116 Kwity
117 Kwity podw., perf.
118 Tygodniowy wykaz godzin
119 Tygodniowy wykaz godzin
126 Umowa najmu
127 Porządek domowy
131 Wykaz młodocianych
131a Wykaz młodocianych wywieszky
132 Wykaz młodocianych dla władza
133 Karta rowerowa
134 Rozp. policyjne dot. piekarń
135 Zaświadczenie bezrobocia

Formularze podatkowe

121 Dowód wpłaty podatku obrot.
122 Wykaz na państwowy podatek dochodowy od uposażeń
123 Sprawozdanie o odwózkach pień
124 Deklaracja przychodowa
124 Dowód na wpłacony podatek
126 Bilans
128 Uchwała dot. umów o przeniesieniu własności nieruchomości
129 Uchwała dot. podatku od prawa wykonywania polowania
130 Uchwała dot. podatku do państwowego podatku gruntowego
131 Uchwała dot. podatku 50% z wpływów komunalnych do państwowego podatku przemysłowego

Książkowość rzemieślnicza

1 Księga kasowa i dziennik dla mniejszych przemysłowców
2 Księga główna — dłużnicy
3 Księga główna — wierzyciele

Formularze dla szkół

1 Spis ruchomości
1a Spis ruchomości (wkładka)
2 Lista zmud
2a Lista zmud (wkładka)
3 Zaświadczenie zwolnienia
5 Przekaz pocztówka
6 Swiadectwo szkolne
7 Swiadectwo szkolne
8 Spis dzieci, dotyczy przedwczesne zwolnienie
8a do. wkładka
10 Lista roczna
11 Rozkład lekcyjny
12 Wykaz karygodnych zmud
12a do. (wkładka)
13 Tygodniowe sprawozd. szkolne
13a do. (wkładka)
14 Katalog główny
14a do. wkładka)
15 Podział nauk
151 Książka sprzedaży broni i amunicj
151 do. wkładka
152 Konosament
153 Żeglarski list przewozowy

Dalsze formularze w przygotowaniu.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13.
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy